

A Magyar Katolikus Közösség története

Magyar Katolikus Közösség, Grác

(Ungarische Katholische Gemeinde Graz)

Közösségünk 1956/70 óta még a következő nevek alatt található: Római Katolikus Magyar Lelkészség, R.k. Magyar Egyházközségi Tanács, később Lelkészi Tanács.

Grácban az egyedi magyar lelkigondozás számai több mint valószínű, hogy a Jezsuita Egyetem magyar tanáraihoz vezetnek vissza. / 16-17.sz. / Az egyházmegye sematizmusában állandóan találkozunk magyar gyóntatók neveivel a 19.sz. második felében.

A II.világháború vége után nagyszámú magyar menekült telepedett le, vagy élt kivándorlásáig a stájer fővárosban és környékén. 1945 és 56 közötti időkből 4-5 magyar pap neve ismert. Több mint valószínű, hogy az erdélyi származású csanádi egyházmegyes L' Huillier Imre kinevezett magyar menekültlelkész volt. 1956-60 között két magyar cisztercita atya, P. Vongrey Félix és P. Kis-Horváth Paszkál kezében volt a stájerországi magyarok (menekültek) lelki gondozása. P.Félix mint egyetemi lelkész nevéhez fűződik az Elisabethstr.-i „Magyar Kultúrközpont“ (1958- 1978?). Nem kis része volt a Diákszövetség alapításában is. Utánuk, 1960 őszétől, P. Nyers János szalézi atya volt a hivatalos magyar menekült lelkész, 1995 februárjában bekövetkezett haláláig. A család-pasztorációban Bessenyei Ilona Mária (Ladislász) nővér volt mindhármuk segítségére.

P. Nyers minden magyar papja akart lenni, mégis sok csalódásban és kritikában volt része a három évtizedes szolgálata alatt, mely végül csak Grácra korlátozódott. Küzdenie kellett a menekültlelkész(ség) fennmaradásáért is.

A lelkészség volt a fenntartó testülete az 1972-92 között működött 83.sz. Nagy Lajos király cserkészcsapatnak. 1977 áprilisában megalakult az Egyházközségi (lelkészi) Tanács, mely lendületet adott a magyar pasztorációnak. A tanácstagok aktív munkája különösen P. Nyers halálával vált létfontosságúvá. 1995 elejétől 1997 tavaszáig évente mintegy 25 magyar pap segítette közösségünket, minden vasárnap volt magyar mise Grácban. 1997 tavaszától 1999 végéig, a 80 éven felüli Kormos Gyula ny. Plébános, c. apát kezében volt közösségünk vezetése. Utána egyházzenei tanulmányai mellett Mag. Paskó Csaba (Szabadka) látta el a lelkészi feladatokat, majd a doktori munkája megírására családjával együtt Grácban tartozkodó Dr. Papp Tibor görögkatolikus lelkész állt élünkön. Utóda Fodor János debreceni egyházmegyes pap lett, aki egyetemi tanulmányai mellett, nagy odaadással végezte körünkben lelkészi feladatát. Hazamenetele (2008 június) óta állandó lelkész nélkül vagyunk. Püspöki ígéretük alapján reményünk van arra, hogy szeptembertől megszűnik kényszerhelyzetünk.

A nagy menekülthullámok után (1945, 1956) Mariatrost hatalmas temploma alig tudta befogadni az imádkozó magyarokat. Később elég volt a Stiegenkirche, a Szentháromság templom, jelenleg a Welsche Kirche is. Máriacell 800 éves jubileumára még három autóbusz vitte a gráci magyarokat. Ma elég néhány

személygépkocsi. Már évtizedek óta alig változott a templomba járók létszáma. (35-70)

A kivándorlás, elköltözés, kiöregedés, halálozás stb. negatív hatását egyidőben a cserkészek szülei, az új menekültek, jelenleg pedig a Magyarországról érkező, Grácban tanuló egyetemi hallgatók és a fiatal családok bekapcsolódása egyenlíti ki.

Közösségünk összetétele a gráci magyar társadalom demográfiai mozgását tükrözi. A templombajárók kisebbségben vannak a gráci összmagyarságban. A másodgenerációsok szinte teljesen hiányoznak körünkből. A Magyarországhoz való közelség is erősen hat (pozitívan és negatívan egyaránt) a közösségi életünkre.

Kisebbségi létünk és a sok negatív hatás ellenére is állíthatjuk, hogy közösségi életünk vitális, jövőbe mutató. Ezt bizonyítja a kisegítő papság véleménye is. Bár pasztorációnk csak a vasárnapi misékre és néha a beteglátogatásra szoritkozik, a különböző templomi és liturgikus szolgálatokra (sekrestyés, orgonista, kántor, lektor) mindig elegendő jelentkező van. A miserendek adottságainkhoz igazítjuk. A misék utáni agapében lényeges, közösséget formáló erőt látunk. Az idők szavát megértő közösséggel van dolgunk, amelyet nem riaszt el a pap hiányában megtartott igeliturgia sem. Nyitottak vagyunk az ökumenia felé is.

Javuló tendenciát mutat a helyi püspökséggel való kapcsolatunk. A kisegítő papok száma pedig messzire elágazó kapcsolataink bizonyossága. Közösségünk tagja az Ausztriai Magyar Egyesületek és Szervezetek Központi Szövetségének, annak megalakulása óta. Szoros kapcsolat köt össze minket a Magyar Egyetemisták és Öregdiákok Klubjával.

Vannak a liturgián túlmutató hagyományaink is. Ilyenek a házszentelés, a húsvéti ételek és az adventi koszorúk megáldása. Évente kétszer tartunk lelkinapot. A Nemzeti ünnepeinkről sem feledkezünk meg. A háromnapos „Mindszenty-Vadon” gyalogos emlékzarándoklatot Máriacellbe 2008-ban 25. alkalommal rendeztük meg. Az idegenajkúak miséjén is felhangzik a magyar ima és ének.

Életerőre mutat karitatív tevékenységünk is. Együttműködve a helyi és a szombathelyi karitással évek óta több teherautót kivevő, kisebb-nagyobb ruha, bútor stb. szállítmányt, kórházi ágyakat tudtunk Magyarországra küldeni. Hálát adva Istennek eddigi lehetőségeinkért, bizva nézünk a jövőbe és a változások elé.

Graz, 2001

Ugri Mihály